

Arrest

nr. 136 008 van 9 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. SMEETS, die loco advocaat S. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. DEMUYNCK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 6 november 2012 een verklaring van inschrijving in functie van haar Belgische vriend in.

1.2. Op 3 mei 2013 werd beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"In uitvoering van artikel 51, §2, 2 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 06.11.2012 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

De dochter van betrokkene werkt sedert 03.09.2012 op basis van dienstencheques. Rekening houdend met de - , samenstelling van het gezin, zijn deze niet hoog genoeg om aan betrokkene een behoorlijke levensstandaard te geven. De dochter woont wettelijk samen, er werden geen inkomsten van de partner voorgelegd.

Als een bewijs ten laste in het verleden legt betrokkene een verklaring op eer voor, opgesteld door de dochter op 22.1.2013. Deze kan niet op zijn echtheid gecontroleerd worden en wordt niet aanvaard als een bewijs ten laste in het verleden.

Als een bewijs onvermogen legt betrokkene een attest voor waaruit blijkt dat er geen verplichtingen en geen schulden zijn. Dit attest bewijst niet dat betrokkene geen inkomsten heeft, noch het feit dat betrokkene geen eigendommen heeft in haar land van herkomst.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Zij herhaalt dat zij over een ziektekostenverzekering beschikt en dat zij wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel. Verzoekster voert aan dat de echtgenoot van haar dochter wel degelijk een inkomen heeft, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert. Er wordt geen rekening gehouden met de inkomsten van de schoonzoon.

2.1.2. De Raad stelt vast dat verzoekster bij het indienen van haar aanvraag geen stukken heeft neergelegd met betrekking tot het inkomen van de echtgenoot van haar dochter. De motivering in de bestreden beslissing dat er geen inkomsten van de partner en haar dochter werden voorgelegd is dan ook correct. Het feit dat verzoekster thans naar aanleiding van haar annulatieberoep bijkomende stukken neerlegt waaruit dit inkomen alsnog moet blijken doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Het bestuur kon geen rekening houden met stavingsstukken die verzoekster niet heeft ingediend. Het middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Ook hier herhaalt zij omwille van het inkomen van haar partner wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te voorkomen dat zij ten laste zou komen van het sociale bijstandsstelsel.

2.2.2. Ook hier stelt de Raad vast dat verzoekster, waar zij thans aanvoert dat haar schoonzoon over een voldoende ruim inkomen beschikt, daarmee niet aantoonde dat zij deze elementen heeft aangebracht naar aanleiding van haar aanvraag. Het komt de aanvrager van een machtiging tot verblijf op basis van artikel 40bis van de vreemdelingenwet om de bewijsstukken aan te brengen. Verzoekster toont niet aan dat zij stavingsstukken met betrekking tot het inkomen van haar schoonzoon heeft neergelegd. Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN

C. VERHAERT